

מפגשים מהסוג השלישי

במסעדה, בבית, בהופעות: שלל ההטבות האמיתיות שמהן ייהנו מתחסנים מבוגרים (כמוני)

איור: טל לזר

עם השולחן או הכיסא, או מחבק עץ, היית חושבת שמהו אצלי לא בסדר.

הסטרופא שלו משנות ה-60 על דירות יוקרה נשמע כאילו נכתב היום: "עכשיו, כשאני מצליח, עברתי מהחור שגרתי בו לדירת יוקרה, ומאז אני לא יכול לצאת מהבית. במחיר שאני משלם, חבל לי על כל רגע שאני לא בדירה.

"יש לי מוזיקה במעלית. ואני גר בקומה ראשונה. כמה מוזיקה כבר אני יכול לשמוע עד שאגיע הביתה? למה שאני אשלם כמו הבחור מהקומה העליונה? אז אתם יודעים מה אני עושה? אני עולה ויורד במעלית כל יום ומקשיב למוזיקה. פעם הייתי לוקח בחורה למועדון לילה, וזה היה עולה לי הון. עכשיו אני מזמין אותה למעלית.

"יש בבניין גם שוער 24 שעות ביממה, כשאני בסך הכל נכנס ויוצא מהבניין פעם או פעמיים ביום, לדקה. חוץ מזה, הוא בן 80, ואני מרגיש לא נוח שהוא יפתח לי את הדלת. אז אני פותח לו את הדלת.

"הלובי בבניין החדש גם מאוד מרשים. יורדים שם מים מהתקרה. גם בדירה העלובה הקודמת שלי ירדו מים מהתקרה. "בדירה החדשה אני משלם על חשמל, אבל לא על הגז.

כשאני בא הביתה אני לא מדליק את החשמל, רק את הגז. "גם האשפה בבנייני יוקרה זה קטע. בדירה הקודמת זרקתי את הזבל מהחלון. בבניין החדש זה בלתי אפשרי. יש מתקן זבל בקומה, עם המון איסורים. אסור זבל שומני, אסור בקבוקים שבורים. בסוף יוצא שאני יכול לזרוק הכל, אבל לא את הזבל, אז כל הזבל נשאר אצלי בדירה.

"יש בבניין בן אדם שממין למטה את הזבל, ואם זה לא נראה לו, הוא מחזיר אותו אלי לדירה.

"אנשים מוציאים מיליונים על דירות יוקרה, חושבים שפאר והדר הם עניין גדול. אין לזה שום משמעות. אושר לא מגיע מחיי יוקרה. אני מכיר אדם שחי בבית בלי גג וכלי מים חמים אבל הוא מאושר. יודעים למה? כי הוא מטומטם".

yairn@israelhayom.co.il

"בארבי משען", "זאפה בכפר" ו"אחוזת זאפונים". גם המוזיקאים ייאלצו להתאים את עצמם לקהל הבלוינים החדש. עדן בן זקן תשנה את שמה לעדן עם זקן ותגיע להופעה עם אחד מכוכבי הגבעטרון. סטיק יחליף את בן-אל תבורי באביו שימי, והראפר טונה ישנה את שמו לרג מלוה. נועה קירל תמיר את ההופעה (ואולי גם את הזוגיות שלה עם מרגי) בערב עם יעקב בורו או ישראל גוריון, ותעדכן את הלהיטים שלה ל"מיליון גרוש" ו"זה רק אני, השלייפס והחום של יש" ראל". דווקא הלהיט שלה, "תזמינו לי אמבולנס", יכול להישאר ללא שינוי.

זכר מצחיק לברכה

השבוע הלך לעולמו אחד הקומיקאים הגדולים בהיסטוריה, ג'קי מייסון. יהודי שנולד בשם יעקב משה הכהן, והוסמך כרב. הוא היה חצוף וחובב פרובוקציות גדול, וכמו קומיקאים רבים לפניו, היטיב להביט על החיים באמריקה בעין ביקורתית, עם גוון ומבטא יהודי כבד, וגם הסתבך לא פעם בעניינים של פוליטיקלי קורקט. החיקוי שלו מלפני 50 שנה של מי שאירח אותו בקביעות בתוכניתו, אד סליבן, הוא אחד החיקויים המעולים שראיתי. מומלץ בחום למי שמכיר את שפת הגוף של סליבן, שאף פיטר אותו, בסופו של דבר.

ראיתי את מייסון לפני הרבה שנים בהופעת יחיד ששמה "The World According To Me", והיא חקוקה בליבי עד היום כחוויה חזקה ומצחיקה מאוד.

על אסטרונאוטים הוא אמר: "אני לא מבין למה עושים מהם כזה עניין גדול. יש אנשים שהגיעו להישגים הרבה יותר גדולים מהם ולא עושים מזה עניין. אינסטלטורים, למשל. אני חושב שאינסטלטורים הרבה יותר חשובים מהם. אם לא היו כאן אינסטלטורים, כולנו היינו צריכים להיות אסטרונאוטים". בראיון עם רות וסטהיימר, שאמרה לו שהיא קלטה אותו מתחיל עם בחורות בהפקה, ענה מייסון: "אם הייתי מפלרטט

החיסון השלישי יצא לדרך, ואחרי שבאופן הכי טבעי בעולם שחררתי את עצמי מהעניין "כי זה לקשישים בני 60 ומעלה", נזכרתי שאני מציין עכשיו שלוש שנים להצטרפתי לאותה קבוצה נבחרת של בעלי שיער מאפיר (אם בכלל). רצתי (אוקיי, רידיתי) להתחסן, כדי לעמוד בתנאי התו האפור. עם כל הכבוד לחבריי בני הגיל והחיסון השלישי, צריך להכניס לראש סדר העדיפויות של המתחסנים גם עובדים חיוניים, כמו טכנאים מזגנים ושליחי פיצה. יש לי כבוד למר-ענים, לכבאים או לרופאים, אך כאן מדובר בפיקוח נפש של ממש. מזגן שלא מקרר או משלוח פיצה שלא מגיע ומאלץ אותנו ללכת בעצמנו לפיצרייה בחום של 40 מעלות הם גזירות שהציבור לא יוכל לעמוד בהן, ובטח שלא ללכת.

החום בחוץ כל כך גדול, שקשה לדעת אם אתה חם בגלל הטמפרטורה או כי חטפת קורונה. גם ככה כולם סובלים מסי-מפטומים של חולשה, עייפות והזעת יתה, או דווקא אם אין לך את כל אלה, כדאי שתלך להיבדק.

כולם מפחדים שיוכנסו חלילה לבידוד, אבל בידוד של שבועיים בבית הממוזג נשמע כמו רעיון לא רע. עדיף להת-מקד ברביצה על הספה בסלון, עם ארטיק ותריסים מוגפים, מאשר להידבק לכיסא בפקקים בדרך לעבודה, או למצוא את עצמך במפגשים חברתיים עם אנשים שלא מאמינים בחיסון נים ובדאודורנט.

בי-2021 "שיווק" ו"שיתוף" הן מילות קסם, ומה שווה החי-סון השלישי אם אחרים לא יודעים שקיבלת אותו לפני כולם? לכן, אני ממליץ לחלוצי החיסון השלישי לא להתבייש ולחלוק את המידע עם הסביבה. אפשר להדפיס טי שירט עם הכיתוב "מיושן אבל מחוסן 3x" או "טרנטה אבל מחוסן לפניך". אם עברת את ה-60 אתה כבר נודניק רשמי בהגדרה, מה שמקנה לך, למשל, את הזכות להגיע לסניף של גולדה ולדרוש גלידה חינם. כשהמוכר ישאל למה אתה חושב שזה מגיע לך, תשלוח תעודת מתחסן ותכריז בקול מנצח: פעם שלישיית גלידה.

החיסון השלישי יכול גם להקנות יתרון אצל פנויים ופנויות שמחפשים זוגיות. בהחלט הגיוני להעדיף קשר עם מחוסן/ת קשיש/ה מאשר עם עול ימים, שיחטוף איזה וריאנט הודי ויהפוך לצעיר סיעודי שצריך מטפל פיליפיני. באתרי ההיכ-רויות ייכתב: "בן 63, אלמן פלוס הליכון, אוהב טיולים בלי עליות תלולות, עם דירה, חוש המור וחיסון שלישי". באתרי המכירות יפרחו הצעות כמו "קיה פיקנטו 2010, יד שנייה ממחוסן בשלישית".

גם ביחסים המשפחתיים הכל עומד להתהפך. הסבים שנכ-דיהם באו לבקר אותם מאחורי הזכוכית בבתי האבות או לצעוק להם מתחת לחלון, יסתובבו עכשיו חופשי ברחובות ויבואו לבקר את הנכדים האומללים, שסגורים ומבודדים בבתי-הם. שינוי מהותי צפוי בהרגלי הביולי והצריכה, כשבמסעדות יבקרו בתקופה הקרובה רק בני הגיל השלישי. כדאי שהשפים יתאימו את עצמם למצב החדש וימירו את המנות המפונפנות שלהם באוכל רך וטחון, שיתאים גם לחך ולשיניים של קהל היעד. למלצריות מומלץ להפנים שהשמיעה שלנו לא משהו, והן יצטרכו לחזור על הקראת המיוחדים כמה פעמים, לא לקחת אישית את הכינוי מיידלע, להבין שהטיפ יימסר בשטר מגולגל במזומן וביד, ולא להיעלב כשכל עיכוב בהבאת המנה יגרור בדיחות בסגנון "למה השקשוקה לוקחת כל כך הרבה זמן? הטבח דוגר עכשיו על הביצים?"

מועדוני ההופעות צפויים לעבור שינוי. זאפה ובארבי יע-בירו את מרכז הפעילות למקומות של דיור מוגן ויחנכו את